

rigsministeriet i oktober 1981 et nyt 3. udkast, der alene adskilte sig fra oktober 1980-udkastet for så vidt angår den del af udkastet, der vedrører apoteksproduktionen.

Indenrigsministeriet har i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 3 (se underbilaget til bilag 2) nærmere redegjort for de indbyrdes uforenelige interesser, der gør sig gældende med hensyn til det legale grundlag for apoteksproduktionen. Dels på baggrund af de eksisterende interessemodsætninger, dels på baggrund af organisationernes tidligere fremsatte skriftlige og mundtlige tilkendegivelser vedrørende apoteksproduktionen vurderede indenrigsministeriet i oktober 1981, at en fornyet »bred« høringsrunde næppe kunne forventes at ville bidrage til en tilnærmelse af de indbyrdes modstridende synspunkter. Indenrigsministeriet fandt det dog naturligt og rimeligt, at de parter, der var direkte berørt af reglerne om apoteksproduktionen, nemlig for apotekernes vedkommende Danmarks Apotekerforening og for sygehusapotekernes vedkommende Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner, fik lejlighed til at komme med en sidste kommentar.

Spørgsmål 13:

I sin fremsættelsestale omtaler ministeren, at »en række forskellige offentlige undersøgelser og redegørelser inden for apoteksområdet har påvist svagheder og uklarheder ved det nu snart 30 år gamle lovgrundlag«.

Hvilke undersøgelser og redegørelser henviser ministeren til og hvilke svagheder og uklarheder tænkes der på?

Svar:

Kritikken af det gældende lovgrundlag, således som den er nævnt i fremsættelsestalen, har især samlet sig om tre punkter.

1. *Detalldistributionen af lægemidler*

I betænkning nr. 725 er det et gennemgående tema, at den manglende strukturudvikling inden for området i høj grad kan føres tilbage til den mangel på fleksibilitet, som bevillingssystemet i dets nuværende udformning er karakteriseret ved, jfr. betænkningen side 16-19, 111-112 og 148.

I betænkningen om besparelser og strukturændringer på lægemiddelområdet, afgivet

i 1980 af et af socialministeren nedsat udvalg, påpeges det, at en strukturrationalisering med deraf følgende ressourcebesparelser kun har ringe mulighed for at slå igennem inden for den nuværende apoteksstruktur, jfr. betænkningens side 1, 2 og 14.

I rigsrevisionens beretning fra 1981 til statsrevisorerne om de økonomiske og administrative relationer mellem staten og apotekerne fremhæves det gældende apotekerbevillingssystem som en af de væsentligste hindringer for en langsigtet strukturrationalisering, jfr. beretningens side 9.

2. *Apoteksproduktionen*

Betænkning nr. 725 peger på, at den stedfundne centralisering inden for apoteksproduktionen, der ikke har været forudsat i den gældende apotekerlov, rejser nogle uafklarede spørgsmål om, hvorledes produktionsafdelingernes stilling er i relation til lovgivningen og derunder særlig til bevillingssystemet. Behovet for en økonomisk og organisatorisk adskillelse mellem den centraliserede og den decentrale apoteksproduktion og for en afklaring af apoteksproduktionens konkurrencemæssige stilling betones kraftigt, jfr. betænkningen side 119-124 og 128-131.

I monopoltilsynets rapport fra 1978, lægemiddelbranchen, konstateres en konflikt mellem monopol- og prislovgivningens principper for prisberegning og de i medfør af apotekerlovens § 30 i medicintaksten fastsatte prisbestemmelser, jfr. rapporten side 226-233 og 245-248.

Betænkningen om besparelser og strukturændringer på lægemiddelområdet finder det ud fra konkurrencemæssige og rationaliseringsmæssige hensyn velbegrunder at adskille apotekernes produktionsvirksomhed fra distributionsfunktionen, jfr. betænkningen side 12.

I rigsrevisionens rapport påpeges det, at udviklingen i retning af koncentreret apoteksproduktion rejser nogle principielle - og uafklarede - spørgsmål om produktionsapotekernes stilling inden for lovgivningen, herunder hvorvidt apotekerforeningens rolle er forenelig med den gældende forudsætning om, at det er den enkelte apoteker, som er ansvarlig for apotekets indretning og drift m.v., jfr. beretningen side 14 og 62.